

Er zijn er daar een paar binnen gekomen zo ziek of een hond. Na afloop waren ze zo goed als genezen door het lachen. Eén echter is er in gebleven. Zo zie je maar, een lach is met geen goud te betalen.

En hopen maar op een volgende beurt. Hartelijke dank, meneere Paster.

Sloeberkin.

* * * * *
* * * * *

5. Koffiekrans te Heist.

14 dec. 1980

Het jaarlijks gezellig samenzijn voor onze leden, is uitgegroeid tot een knalsucces. Een tachtigtal leden (naar schatting) vulden het stemmige zaaltje.

Drie trouwe leden, met lijf en ziel verknocht aan de fotolens, vertoonden om de beurt een reeksje dia's genomen tijdens de uitstappen ingericht door de Kring. Zo kregen we beelden voor ogen uit Oudenaarde, Mechelen, Roeselare bij St.-Margriete, Zeebrugge e.a.m. Kommentaar erbij werd voor de vuist weg gegeven door de fotografen zelf: een prestatie die niet te onderschatten is. Proficiat heren Braet, Bullinck en Devlieghe.

Iedereen zal wel akkoord gaan om de erepalm van deze dag toe te kennen aan ons medelid, de heer Julien Vandepitte, voor wat hij ons te zien, maar vooral te horen gaf: nl. een heel stuk uit zijn one-man-show "Dorpsfiguren uit Lissewege". Ach ja, er staat Lissewege, maar ze konden van overal zijn, hier te lande, niet gebonden aan een plaats maar wel aan de tijd. De tijd van toen... vijftig jaar terug, op zijn minst.

Die personages werden levend voor onze ogen getoverd in hun dagelijkse handel en wandel, door plastische uitbeelding, maar veel meer nog door de unieke beschrijvende taal in versvorm ten gehore gebracht. Een taal aan Gezelle en Streuvels verwant, trefzeker in woordenkeus, klank en koloriet: iets wat men taalvaardigheid noemt! We kregen er dorpsfilisofen, schoen- en kleermakers, school- en andere meesters, dorpsmeden, veehandelaars en zelfs een beervoerder.

We zagen bijvoorbeeld meester Ballien, een uniek exemplaar. Hoe was die van uit het verre Limburg in Lissewege gestrand? Geboren te Lauw is hij in Lissewege als verstokte jonggezel gestorven. Een exentriek manneken; lelijk op de zenuwen met "tics" die de lach en spotlust opwekten van de dorpsjeugd. In de grond een braaf en ingoed mens, maar koleriek. Niemand kon ooit zijn reacties voorzien. Ontmoette men hem met strohoed en wandelstok op een stralende zomerdag en zei men goeiedag en "mooi weer vandaag!", dan kon hij evengoed danke zeggen of "dat zie ik ook"! In zijn klas was het meestal revolutie. De leerlingen zaten bovenop hun banken; evengoed kon men er een aantal onder vinden. Maar 't kon er ook stil zijn in zijn klas, muisstil, als de meester voorlas uit zijn groot dik vertelselboek.

Julien gaf ons ook een schets van de dorpssmidse van Jan Peere en zijn drie zoons. Bij benadering (verw^aterd) klonk het aldus:...

Uit de smisse, donker als een onweersdag
klonk, eerst de doffe dreun der mokers slag op slag;
dan het tinklend klinkend kloppen op kadans.

Vonkenspatten vliegen rond
omhoog, in boog omlaag tot op de grond.

In 't Lichtend laaiend smissevier
getekend, zwart gelijk drie saters
de zonen Peere, wijl Jan hun oude vader
op de travalje troonde als een lucifeir.

Als omlijsting en ter verpozing van de akteur, werden de toepasselijke oude liedjes van "Het Smidje", "Het Schoenlappertje" en andere meer, op geslaagde en charmante wijze gezongen door de echtgenote van Julien, mevrouw Lucienne Devuyt. Vergeten we ook de benjamins van het gezelschap niet, broer en zus Peere, die ons vergastten op een innig mooi gedicht van de hand van Julien.

Om een lang verhaal kort te maken: velen hebben met ontroering geluisterd en genoten van de beelden uit hun prille jeugd. Zelfs jongeren, onbekend met de toestanden van weleer, waren in de ban en leefden mee met de tijd van toen. Het langdurig en warm applaus loog er niet om.

Met dat alles mogen we niet vergeten de lokaalhouder een welgemeend "dank je" te zeggen voor de heerlijke "koekestuten", de geurige koffie en de uitstekende bediening. Ik verklap geen geheim als ik zeg dat de meest~~e~~ aanwezigen op regiem of dieet zijn, of minstens iets in die zin trachten waar te maken. Ze waren er aan voor hun moeite: de stapels boterhammen verdwenen, 't ging erin als koekebrood. Lieve mensen, ge had gelijk: laat de dokters naar de pomp lopen... ga er 's anderendaags naartoe!

Afgesproken is dat we het in 't jaar 1981 nog eens overdoen. Iedereen op post! Elk zegge het voort en die het weet... zwijgt het!
Flapuit.

nb. 't Zou er mijn zielezaligheid kunnen kosten, moest ik vergeten allen die hebben meegewerkt aan het welslagen van deze ontmoeting van harte danken.
uit.
en er over!

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

6. De Zaken van Beernem.

15 februari 1981.

Een bomvol zaaltje: minstens 60 toehoorders hadden het mooie wandelweertje getrotseerd om te komen luisteren naar de voordracht gehouden door inspecteur A. Ryserhove over "De Zaken van Beernem".

Zaken van Beernam is eigenlijk een eufemisme voor een serie vuige moorden, waarover tot op heden steeds een aantal aspecten onbekend zijn gebleven. Wie waren de daders? Waarom deden zij het? Wat was de rol van bepaalde edellieden? Wat die van het gerecht?

De spreker maakte sedert 1973 een grondige studie over de verschillende moorden en probeerde de rode draad, de lijn, te ontdekken doorheen een aantal onopgehelderde misdaden.

Een ongelooflijk boeiend verhaal ontstond, waarbij de werkelijkheid de stoutste fatasie overtreft.

De spreker begon met erop te wijzen dat hij eigenlijk wel acht uren zou nodig hebben om alles uit te leggen. We kregen dus slechts de gecondenseerde vorm; maar het duurde toch van 2u30 tot 6.